

дъбове и прѣзъ Турскиятъ военни лѣшове до всѣко дърво, което имаше по 125 патрона испразнени, служеше за подтвърдение, че всѣкой Турски войнъ е хвърлилъ по 125 пѣти срѣщу настъ. Тукъ командуваше Реуфъ паша. Отдихнахме около $\frac{1}{2}$ часъ и послѣ тръгнахме прѣзъ полето къмъ село Хрищени, като минахме главното шосе, спрѣхме ся до могилката близо на Чардаклията чушмя, дѣто въ това врѣме виждахме че горѣше Стара-Загора и прѣдадена на огънъ. Турцитъ, които бѣхме хванали плѣнници въ село Джураний на испитванието имъ, казахж: че Реуфъ паша разбитъ избѣгна. Сюлейманъ паша въ това врѣме заповѣда избиванието на всѣка мъжка и женска душа, разори и запали града, казахж плѣнниците и се оттегли къмъ Сейменъ. Той има 34 баталиона войска, при нея се съедини и остатъка отъ разбитата Реуфъ пашова войска. Тукъ при тая могилка, Генералъ Гурко, Генералъ Цвѣдински и Генералъ Столетовъ, който прибѣгна съ три опълченици отъ бойното поле на Стара-Загора, извѣсти разбиванието на опълчениците отъ Сюлейманъ паша, тогава съ цѣлий щабъ се даде команда да се върнемъ назадъ на Балканъ. Вечерьта късно пристигнахме въ село Дѣлбоки, Старо-Загорско и тамъ спахме. На утринта бѣше св. Илия 20-и юлий, дѣто тамамъ се разсѣмноваше, Генералъ Гурко привика меня и Г-на Хранова и слѣдъ като се говори за изгаранието на Стара-Загора съ околните села, народа какъ е? И проходитъ прѣзъ Срѣдна гора колко сѫ и кои какви сѫ? — Слѣдъ това разискване и размишление, даде ся заповѣдъ да тръгнемъ часа по 8 европейски и се отправихме прѣзъ Дѣлбоския проходъ, който е горски пѣтъ и до толко съ лошъ, щото едвамъ провървяхме разстояние два часа за врѣме отъ 12 солдатитъ ни съ артилерията. Недалечъ отъ Дѣлбоки отъ една височина отъ тѣснотата на камений пѣтъ, прибърна се съ Обоза Лазарета апотекара и всички медикаменти отидохж въ дѣнното на дѣлбоката и непроходима пропастъ. Тамъ сѫщо и нѣколко топа, които бѣхми зели отъ Турцитъ въ с. Джураний. На 21-и того слѣзохме въ с. Балабанлий и оттамъ бивакъ на устието Ханимъ-Боазъ. Се-